

Nr. 20.

6.
nóvbr.**Lög**

um

sjerstaka heimild til að afmá veðskuldbindingar úr veðmálabókunum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Áður ár er liðið frá því, að lög þessi öðlast gildi, skulu sýslumenn og bæjarfógetar, hver í sínu lögsagnarumdæmi, með opinberri stefnu, er birta skal þrisvar sinnum í blaði því á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar, innkalla með árs og dags fyrirvara handhafa að öllum þeim veðskuldabryfum fasteigna, sem eru orðin 20 ára gömul, þá er lög þessi öðlast gildi, og sem þó finnast óafmáð í afsals- og veðmálabókum lögsagnarumdæmanna, ef álitíð verður eptir skýrslum þeim, er fengnar hafa verið frá hlutadeigendum — en þar með skal ávallt talinn eigandi hinnar veðsettu eignar — að þau sjeu eigi lengur í gildi. Undanskilin eru veð í fasteign, er standa skulu um aldur og æfi eða um alla lífstíð eins eða fleiri eða tiltekinn tíma, er lengri sje en 20 ár og eigi er liðinn, áður en lögin öðlast gildi.

Þegar ár er liðið frá því, að lög þessi öðlast gildi, getur innköllun eptir þeim eigi lengur átt sjer stað.

Mál samkvæmt lögum þessum skulu rekin fyrir aukarjetti, er halda má á skrifstofu lögsagnarumdæmis þess, er hin veðsetta fasteign liggur í.

2. gr.

Um þau veðskuldabryf, er enginn gefur sig fram með á þeim degi, er í stefnuni var tiltekinn, eða áður, skal þá með dómi ákveða, að þau megi afmá úr veðmálabókunum, og skal það síðan gjört.

Nú gefur einhver sig fram með innkallað veðskuldabryf til þess að halda því í gildi, og skal þá bóka athugasemd um það í dálki eignarinnar í afsals- og veðmálaregistrinu og eins rita hana á sjálft bryfið.

Nr. 20. Lög 6. nóvbr. um sjerstaka heimild til að afmá veðskuldbindingar úr veðmálabókunum.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

ekstraordinær Udsettelse af Pantebehæftelser.

Nr. 20.
6te
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenburg og Oldenburg,

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Inden et Aar, efter at nærværende Lov er traadt i Kraft, skulle Sysselmændene og Byfogderne i Island, hver for sin Jurisdiktions Vedkommende, ved offentlig Stævning, der indrykkes 3 Gange i det for offentlige Bekendtgørelser i Island bestemte Blad, med Aars og Dags Varjel indkalde de mulige Indhavere af alle de ved Lovens Ikrafttræden over 20 Aar gamle uudslettede Hæftelseshæfte paa faste Ejendomme, der til den Tid findes anførte paa Jurisdiktions Skode- og Panteregistre, og som efter indhenteede Erklæringer fra vedkommende, derunder i alt Fald den pantsatte Ejendoms Ejer, maa antages ikke længere at være i Kraft. Dog undtages herfra Hæftelser, der ere bestemte til at paahvile vedkommende Ejendom for bestandig, eller for en eller flere Personers Livstid, eller for en udtrykkelig angiven Tid af over 20 Aar, som ikke er udløben for Lovens Ikrafttræden.

Naar et Aar er forløbet efter denne, kunne de ved denne Lov hjemlede Indkaldelser ikke mere finde Sted.

Sager ifølge denne Lov skulle behandles ved en Ekstraret, som kan holdes paa Retsbetjentens Kontor i den Jurisdiktion, hvor den pantsatte Ejendom er beliggende.

§ 2.

Med Hensyn til samtlige de Hæftelser, for hvis Vedkommende ingen melder sig paa eller før den i Stævningen forelagte Tægtedag, bliver det ved Dom at bestemme, at de kunne udslettes af Pantebogen, hvorefter Udsettelsen foretages.

Melder der sig derimod nogen med en indkaldt Forskrivning for at holde den i Kraft, bliver denne Anmeldelse at notere paa Ejendommens Folium i Registret, ligesom der ogsaa paa selve Dokumentet bør gives en Paategning om samme.

Nr. 20. Lov af 6te November om ekstraordinær Udsettelse af Pantebehæftelser.

Nr. 20. Nú kemur einhver fram og skýrir frá, að innkallað veðskuldabryf sje enn í gildi, en að það hafi glatazt fyrir honum, og skal honum þá veittur frestur, eigi styttri en 3 mánuðir og eigi lengri en 6 mánuðir, til þess að færa sönnun á það fyrir dómaraum, að sá, er hefur hina veðsettu eign, kannist við veðskuldbindinguna, eða að hlutaðeigandi veðhafi hafi gjört nauðsynlegar ráðstafanir til þess að fá hana viðurkennda með dómi. Gjöri hann hvorugt af þessu, skal veðskuldabryfið afmáð, en að öðrum kosti skal beðið dóms í málinu, áður en lengra er farið.

3. gr.

Í málum þeim, er ræðir um í 1. grein, skal engin gjöld greiða. Kostnaður við birting á stefnunum greiðist úr landsjóði.

Fyrir afmáun, bókun og áritun eptir 2. gr. skal ekkert borga.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalþuborg, 6. nóvember 1897.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Melder der sig nogen med Paastand om, at en indkaldt Forbring er i Kraft, Nr. 20.
 men at Forbringningen er ham frakommen, vil der være at forelægge ham en Frist af 6te
 ikke under 3 og ikke over 6 Maanedes, inden hvilken han for Retsbetjenten har at godtgøre. ^{Novbr.}
 gøre, enten at Ejendommens Besidder erkender Forbringningen, eller at vedkommende Pant-
 haver har foretaget de fornødne Skridt for ad Rettens Vej at faa den anerkendt.
 Efterkommer han ikke dette Tilhold, bliver Forbringningen at udslette, men i modsat Fald
 bliver den staaende udslettet, indtil det oplyses, hvorledes Sagen ved endelig Dom er
 bleven afgjort.

§ 3.

I de i § 1 omhandlede Sager erlægges ingen Retsgebyrer. Omkostningerne ved
 Stævningernes Bekendtgørelse udredes af Landskassen.

Heller ikke erlægges nogen Betaling for de i § 2 omhandlede Udsættelser, Note-
 ringer og Paategninger.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette

Givet paa Amalienborg, den 6te November 1897.

Ministeriet for Island, den 6te November 1897.

Rump.

Olofur Halldórsson.